

ಕುರುಡರ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಳೀಸು ಮಾರಾಟ

ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕಾಡುವ
'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ'ದಂತೆ,
'ಸಾಮಾಜಿಕ
ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ'ವೂ
ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿರುವ
ಸನ್ನಿವೇಶ ಇಂದಿನದು.
ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಲ್ಲಾ
ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ
ವಿಸ್ಮೃತಿಯ
ಭಾಗವಾಗಿರುವಾಗ
ಹಾಗೂ ಆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯನ್ನೇ
ಸುಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ,
ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದ
ಹಂಬಲವೆನ್ನುವುದು
ಕುರುಡರ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ
ಚಾಳೀಸು ಮಾರಿದಂತೆ.

ಈಶ್ವರ್

ಮರವಿನ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದು, 'ಅಲ್ಟಿಮರ' ಹಾಗೂ 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ' ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಒಳಗಾದವರಿಗೆ 'ಟೆಲಿ ಮನಸ್' ಹೆಸರಿನ ಸಹಾಯವಾಣಿ (ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 14416) ಸೇವೆಯನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಮರವಿನ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಶೇ. 5ರಷ್ಟು ರೋಗಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಈವರೆಗೆ ಗುರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗಿರುವ ಅರಿವಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆ. ಮರವಿನ ಕಾಯಿಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಗೊಳಗಾದವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುರಿತಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯೊಂದು ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಆರಂಭವಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ.

ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳಂತೆ 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ' ಅಥವಾ 'ಮರೆವು' ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ-ಸಮಾಜದ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಮರವಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಏರುಪೇರಾಗಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ' ಬಾಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಕ್ತರಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಮರವಿನ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಒಳಗಾದವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಉಲ್ಬಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ದೃಶ್ಯಗಳು, ವಸ್ತುಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸುವುದು, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮರೆಯುವುದು, ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗುವುದು - ಇವುಗಳೆಲ್ಲ 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ'ದ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಸೂಕ್ತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಉಪಚಾರ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಉತ್ತಮ ಆಹಾರ ಸೇರಿದಂತೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಜೀವನಶೈಲಿಯಿಂದಲೂ 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ' ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮರವನ್ನು ವಯೋಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ನಾವು, ಅದನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ರೋಗವಾಗಿ ನೋಡುವುದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ರೋಗಪತ್ರಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಹೋಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಂತೂ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಈ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ' ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ, ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಕಾಳಜಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮರವಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಬಾರದು. ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕಾಡುವ 'ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ'ದಂತೆ, 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ'ವೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇಂದಿನದು. ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಉದಾತ್ತ ಪರಂಪರೆ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಮಾತುಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ, ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಅಸಹನೆಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿವೆ. ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನಮ್ಮದಲ್ಲವೇ? ಬಹುತ್ವದಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರು ನಾವಲ್ಲವೇ? ಈ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಬಹುತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮರೆವೆಯುಂಟಾದಂತಿದೆ. ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಗಾಢವಾಗುತ್ತಿರುವ ಗೋಡೆಗಳು ಕೂಡ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಸ್ಮೃತಿ'ಯ ಫಲವೇ ಆಗಿವೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವ ಬದಲು, ಚರಿತ್ರೆಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾದ ವರ್ತನೆಯ ಹಿಂದಿರುವುದೂ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಕುರಿತ ವಿಸ್ಮೃತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಜೀವವಿರೋಧಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಸ್ಮೃತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆತ್ಮಚಾರ, ವಂಚನೆಯಂಥ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುರಿತ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಿದೆ. ಒಂದು ಜೀವವನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದು, ಕೊಲ್ಲುವುದರ ಮೂಲಕ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಅಡ್ಡದಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೂ ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಂದುವಂತಹದಲ್ಲ. ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮರೆತಾಗಲೇ, ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತತ್ವದರೂ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದೇ ತೀರುವ ಮನಸ್ಸಿತಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಆರಂಭವನ್ನು ಎಳೆಯರ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಗುರ್ತಿಸಬಹುದು. ಅರಿವು ಮತ್ತು ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ? ಅಂಕಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಮಗು ಇನ್ನೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ಮೀರಲು ಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳು ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿ ಸೀಕೊಂಡಿವೆ. ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೀರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಎಳೆಯರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಲ್ಲರು?

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಮರವಿನ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಸ್ಮೃತಿಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ತರುವುದು? ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವಾಗ ಹಾಗೂ ಆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯನ್ನೇ ಸುಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದ ಹಂಬಲವೆನ್ನುವುದು ಕುರುಡರ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಳೀಸು ಮಾರುವ ಪ್ರಯತ್ನದಂತಾಗುತ್ತದೇನೋ?